

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De vtiliſſima Silentij virtute. Capvt XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

cata : rogabatq; vt in amore miserabilis illius
 adspetus misericordes oculos suos ad ipsum
 conuerteret, & IESVM benedictum fructum
 ventris sui ipsi post hoc exilium ostenderet
 benignum. Tertiam denique veniam capie-
 bat ad fores domus S. Annæ genitricis eius, ad
 quam mœrens introducebatur: idque faciebat
 cum quadam commédatione sui in illius dul-
 cissimam pietatem, & piissimam dulcedinem,
 cum verbis illis admodum deuotis, ô cle-
 mens, ô pia, ô dulcis Maria: obsecrabatque
 eam, vt animam suam miseram ac exulem in
 obitu susciperet, eamque duceret ac tueretur
 ab hostibus tartareis, & per cæli ianuam in æ-
 ternam beatitudinem absportaret.

De vtilissima Silentij virtute.

CAPVT XVI.

VRgebatur idem Discipulus in interiori
 homine, vt ad veram cordis pacem per-
 tingere niteretur: cui rei Silentium cum-
 primis suffragari sentiebat. Quamobrem cau-
 tam suo ori custodiam adhibuit, vt intra an-
 nos triginta nunquam ad mensam fregerit si-
 lentium, vna duntaxat vice dempta, quando
 cum multis fratribus ex capitulo reuersus, in
 nauim cum illis edebat. Atque vt linguam stri-
 ctius domaret, nec esset ad loquendum præcep-
 tum in sua meditatione tres sibi præceptores con-
 stituit, sine quorum permissu singulari nollet
 loqui: ijque erant sancti Patres Dominicus,
 Arsenius, & Bernardus. Locuturus igitur in sua
 cogita-

cogitatione ab vno ad alium accessit, petens
 veniam & dicens. Iube Domine benedicere. Et
 si quidem locutio poterat fieri cōgruo tempo-
 re & loco, pntabat se habere copiam à primo:
 & si ex locutione nullum foris impedimentū
 acciperet, habebat facultatem etiam à secundo:
 atque si nullam ex verbis intus inquietudinem
 accipere perturbationem contraheret, iam se crede-
 bat loquendi potestatem à tribus illis adeptū:
 sicque demum loquebatur. Sin verò aliter
 sensisset, intra silentium sese continebat. Ad
 portam cenobij vocatus, his quatuor nauabat
 operam: Primò, vt vnumquemlibet beni-
 gne exciperet. Secundò, vt paucis absolue-
 ret. Tertiò, vt consolatum à se dimitteret.
 Quartò, vt sine vlla contagione vel affectus
 adhesionem intrò rediret.

Quando autē
 qui loquen-
 dum.

Quatuor cui-
 liber meritò
 religioso ob-
 seruanda.

De corporis castigatione.

CAPVT XVII.

IN adolescentia sua erat natura petulanti,
 quæ cum vitijs titillari inciperet, sentiēs il-
 le graue onus carnis indomitæ ac proprij
 corporis sui admodū discruciabatur. Eam ob
 rem multa callide comminiscens, & diris cor-
 pus castigationibus affligens, nitebatur illud
 spiritui subditū efficere. Cilicium & catenam
 terrea diu tulit in corpore, donec sanguine e-
 rumpente coactus est deponere. Iussit clā sibi cō-
 fici subligaculū, & in ipso ligamina quædam,
 quibus infixæ erant acus asperæ ceterum & quinq-
 uaginta, eademque ærea & lima exacutæ,
 quarum